IN BIROUL MODERN

OLYMPIA 8 își are locul ei. Ea scrie cu amortizarea sgomotului, ușor, repede și economic, pentru că este prevăzută cu o serie de avantagii. Posedă regulator de bătaie a brațelor cu litere, scriere distanțată automată, introducere automată a hârtiei, tabulator, etc. Este furnizabilă, după necesitate, cu carul în 5 dimensiuni diferite și cu tabulator zecimal, precum și în mai multe modele speciale. Cereți, vă rog, fără obligo, demonstrațiuni și prospecte a mașinilor de scris

Olympia

de la:

REPREZENTANȚA GENERALĂ A MAȘINILOR DE SCRIS „Olympia"
B. GOLDBACH, S-soare LUISE GOLDBACH
Str. Nic. Bălcescu 14 — BUCUREȘTI 3 — Telefon 3-1297

Bibliografie

— Apare, săptămânal, la Constanța „*Răsăritul*" organ dobrogean informativ, politic, social, economic.

— A apărut: „*Comptes Rendus des Séances*" de l'Institut des Sciences de Roumanie. No. 5. Tome III 1939, cuprinzând comunicări: din domeniile *Matematicei* (Tiberiu Mihăilescu), *Fizico-Chimice* (N. Calinicenco, Al Ionescu-Matiu), *Științe Naturale* (A. Juracec, I. Naegel, N. Sălăgeanu, V Ghimpu), *Biologie Aplicată* (D Paulian, V. Gomoiu, V. Plătăreanu, A. Cârstea, M. Tudor, G. Constantinescu, C. Fortunescu, Leonida Popp, M D. Ilie), *Geniu Militar* (I Linteș) Științe Sociale (Virgil Madgearu, Dinu C. Arion.

— A apărut „Revista generală de comerț și contabilitate" organul corpului contabililor autorizați și experți contabili din România, nr. 11 pe luna Noembrie.

— A apărut nr. 23 din revista „Libertatea".

A apărut revista „Carpații" din Cluj cu următorul sumar al numărului 11:

„C.": Datini vânătorești; G. Nedici: Miturile homerice și originile vânătoarei; Prof. Al. Borza: Monumentele naturii; Aurel M. Comșa: Potârnichea în America de Nord; Pica Maior-Lapedatu: Primul Cerb; Max Hinsche: Zile care nu se uită; Mihai Moșandrei: Nas; I. Mugetul de cerbi în toamna 1939; Discuții: Situația caprelor negre în Munții Făgărașului. Să organizăm ocrotirea păsărelelor. Dispar ursii. Tub de carton... tub de metal?; Din munți și din câmpii; Moartea lui Emil Coliu. O plantă plăcută cervidelor. Căprior cu corn diform doi ani consecutivi; Cărți Reviste. Știri mărunte.

ELECTROGAZ
CALEA VICTORIEI 50 și SUCURSALE

De când se tae porcul la Crăciun*)

A fost odată, când sfinții se pogorau din cer și stăteau de vorbă cu oamenii pe pământ; a fost atunci un om sărac, lipit pământului, dar foarte credincios și mult temător de D-zeu. Pe lângă sărăcia lui lucie, așa cum nu se mai găsesc pe lume oameni încercați, i-a dat D-zeu și o spuză de copii. Opt erau la număr, ce făcea din casa lor, mioață și sărăcăcioasă, un fel de măsună de șoricei.

Iarna, cu viscolul și neajunsurile ei, se întețise deabinelea. Iată și Crăciunul bate la ușă. A doua zi e ajunul. In punga bietului om, deabia dacă se mai întâlneau doi, trei gologani. Tot scotocindu-se prin buzunare se gândea:

— De, Crăciun nu-i? Ia, mă duc să cumpăr cu ăști gologani nițică untură, să întind copiii mei câțiva dumicați de mămăliga, să știe și ei și să simtă măcar atât... bucuria sf. Crăciun!

Zis și făcut. Mergând el așa, tot îngândurat și amărât, pe drumul din marginea pădurii ce duce la hanul din sat, se întâlnește cu o trăsură în care era un boier. Caii jucau în ham. Boierul, trecând pe lângă omul nostru și văzându-l cât îi de trudit și necăjit, spuse vizitiului să oprească, și l-a întrebat:

— Da' ce ai, omule, de pari așa necăjit?

Și bietul creștin, cu sufletul plin de amărăciune, spuse boierului tot ce avea pe inimă.

Văzând boierul cum stau lucrurile, îi spuse:

— Uite, măi române, eu te văd cât ești de lipsit și de amărât și de aceasta vreau să-ți ajut. Dar să facem amândoi un legământ.

— Să facem boierule, răspunse omul nostru.

— Iată, eu îți dau nouă porci din turmele mele, să ai îndestulare de Crăciun, ba să mai poți da și la alții, dar în schimb nu-ți cer mare lucru: Să-mi dai ce ai mai mic la tine acasă.

Omul, rămânând o clipă pe gânduri, clipă cât sufletul lui stătu de vorbă cu sufletele ce-l înconjoară, se gândea ce are el mai mic acasă. Poate vreun șoarece, vreo pisică, vreun pui de găină... Naiba mai știe ce mai are... Se învoi.

Boierul, pe fața căruța trecu un fulger de mulțumire, scoase din buzunar un condei și un sul mic de piele de capră, rasă de păr, îl defăcu, scrise zapisul; țăranul iscăli, și iată-i la drum spre armanul boierului, să-i dea porcii. Trăsura cu cai cu tot parcă sbura, că bietul om când fu în drum spre casa lui, cu cei nouă porci ai boierului, abia se desmetici.

Dar boierul acela era diavolul.

Ajuns acasă, la vederea ogrăzii lui sărăcăcioase, gândind că-și va vedea copiii, și că măcar de Crăciunul ăsta, vor avea și ei îndestulare, mânând porcii să-i bage în curte, ieșiră copilașii în cale, strigându-i cu larmă mare:

— Tăticuțule, tăticule, taică, mama noastră a născut un frățior.

El se bucură de noua fericire pentru un început, dar când îl fulgeră prin minte iscălitura de zapis și legământul făcut, înțelese că cel mai mic lucru din casa lui era copilul nou născut. Parcă își pierduse mințile, dete fuga în celar, luă toporul și fără a mai scoate un cuvânt, ca un stăpânit de furiile nebuniei, cum se înserase, zăvori ușa bine și, tăcut, se așeză de strajă, ca atunci când va veni boierul să-și ia prețul legământului din zapis, la miezul nopții, să-i facă de petrecanie, să-i despice capul în două.

Dumnezeu, Bunul, care văzuse tot ce se întâmplase pe pământ, chemă la sine pe sf. Ignat și-i spuse:

— Ignate!

— Aud, Doamne.

— Văzuși ce făcu tartorul?

— Văzui, Doamne..

— Ei, dac'ai văzut, cu ordin și putere dela Mine, pogoară-te pe pământ, și nu-l lăsa pe Intunecatul la suflet și la fapte să-i prade casa omului nostru bun și fără păcat...

De grabă Sf. Ignat, supunându-se poruncii lui Dumnezeu, se prefăcu în drumeț care cere găzduire în faptul nopții. S'a dus la casa omului lui D-zeu, ce acuma suferea și care prin duhul cel rău ce intrase în el, prin mijlocirea diavolului, era acum gata, de după ușa lui, să ridice suflet de om, orbit fiind de mânie. Când ciocăni la ușă, omul nostru, strângând cu putere coada toporului, în mână, întrebă:

— Cine-i acolo?

— Om bun, răspunse sfântul.

— Ce om bun acum spre miezul nopții?

Și deschizând ușa să-l vadă, crezând că-i boierul cu pricina, ieși afară să se încredințeze cine este, cine bate,... cu toporul gata...

Sfântul Ignat l-a rugat să-l primească să poposească la el, peste noapte, că-i rupt de oboseala drumului. Dar omul, în ruptul capului nu vru să-l primească.

El se gândi că drumețul acesta de noapte îi încurcă planurile; dar după multă rugăminte îl primi.

Când sfântul Ignat fu slobozit în casă, spuse că el este sfântul Ignat și mai spuse omului să aducă un brat de pale și să le aștearnă lângă ușă. Iar dacă peste noapte va veni cineva și va bate la ușă sau la fereastră, nimeni să nu răspundă, muți să rămână, să tacă, cum tace peștele pe uscat, că va răspunde el. Iar omul zise:

— Știute Ignate, noi vom tăcea, dar dacă copilul din albie va schinci?

— Fiți pe pace, le zise sfântul, va tăcea și el.

Și iată că se apropie Diavolul cu tunet și vijelie mare, să-i înspăimânte pe cei cu sufletul tremurător de frică. Și, venind la fereastră, bătu de patru ori, lăsând să i se vadă ochii lui de jar pe care bietul om, în truda-i de cu zi, când tăiase zapisul, nu-i văzuse. Dinăuntru nu-i răspunse nimeni, nici măcar copilul din scutece. Trecu Diavolul la ușă și din nou bătu. Dar din nou nimeni nu-i răspunse. Turbând de mânie, zise Dracu:

—Cine e aici pe pale?

Iar sfântul Ignat i-a răspuns:

— Nouă porci de-ai tăi...

Acum Scaraoschi înțelese cine este și pentru ca să se încredințeze întrebă:

— Tu ești, Ignate?

Și sfântul Ignat tăcu.

Mai bătu cu furie de trei ori Necuratul, dar văzând că nu-i răspunde nimeni, întrebă din nou:

— Ce e una?

Iar sfântul Ignat i-a răspuns:

— Una e fântâna,
La fântâna lină
Mulți flăcăi s'adună.
De apa ca cleștarul
Fuge tot păcatul
Fuge și Necuratul.

Diavolul luminează întunericul cu văpăile de foc ce, de furie, svârle din nări.

— Ce este două?

Iar sfântul Ignat, care știe gândul Necuratului, îi răspunse:

— Doi ochi bine văd,
Ca soarele-i prăpăd,
Pe-al tău năvod
De tainic întuneric
O! suflet nemernic!

Se topește Scaraoschi de mânie și iar întreabă:

— Ce e trei?

— Săgeata cu trei fețe,
Ca gândurile bune te sfâșie,
Te întunecă și te mănie
Ca fumul de tămâie.

Și iar cioc, cioc, cioc bate Necuratul.

— Ce e patru?

— Carul cu patru roate
Bine merge
Și mult duce
Răzimat pe răscruce,
Ce-ți stă în suflet ca o moarte...

— Ce este cinci?

— Mâna cinci degete are
Și d'aia bine lucrează
Dreapta crucea semnează
Stânga o adeverează.

— Ce este șase?

— Carul cu șase boi
Nu rămâne în noroi,
Chiar de vrei tu și ai tăi.
Cu semnul crucii
Și cu un hăi,
Carul iese la sbicit,
Iar tu de necaz, ai plesnit.

— Ce este șapte?

— Șapte fete în casă,
Atâtea cere o clacă
Pânză și fierturi
Toate știu să facă.
Tu drace,
Rău acolo
Nu poți face.

— Ce este opt?

— Opt flăcăi de sunt la casă,
Să nu bagi capul pe fereastră,
Nici prin ogradă,
Să-ți vări a ta coadă,
Că de ești ochit,
Ieși schilodit.

— Ce este nouă?

— Nouă sunt porcii tăi
Nouă draci sunt în ei
Dați omului sărac.

Să ieșiți, să fugiți,
Să vă răspândiți,
La nouă vânturi,
La nouă pământuri,
Mușuroaie să vă faceți
Din ele să nu mai nașteți.

Atunci Diavolul a înțeles că este Ignat și pentru a se încredința, l-a întrebat:

— Tu ești Ignate?

Iar Ignat i-a răspuns:

— Crăpi, ucigașe!
Cel cu celalți opt,
Nouă fac cu tot.
Nouă porci ai dat
De fiecare un pore
Omul cel bun
De Sfântul Crăciun
Va avea ce mânca
Ba va mai și da.

Și s'a auzit afară o bubuitură ce-a zguduit văzduhul.

Când a deschis ușa, ce să vadă: Dracul, cât o matahală, era întins fără suflare, dar aerul mirosea greu de te înneca

Și de atunci se zice că se taie porcul de Sf. Ignat.

Prof. MIHAIL VULPESCU

*) Comunicată de elevul Dumitrescu Nistor din cl. III a seminarului „Nifon Mitropolitul", care a auzit-o dela Constantin Nistor Dumitrescu. In vârstă de 70 ani, din comuna Maglavit-Dolj, la 1936

Sunt vindecabile bolile de plămâni?

Toți acei cari suferă de astmă, tuberculoză pulmonară și la laringe, catar la vârful plămânilor, tuse învechită, răgușală persistentă, gripă și n'au găsit vindecarea până acum primesc dela noi lămuriri, absolut gratuit și franco, o carte cu multe ilustrații asupra temei: „SUNT VINDECABILE BOLILE DE PLAMANI?".
A se scrie o carte poștală, francată cu 7 lei, la adresa exactă: PUHLMANN & Co., BERLIN 829, Müggelstrasse 25-25 a. 437

S'A NASCUT ISUS!...

Atotputernicului Crist,
Izvor de pace și lumină —
S'aprindem smirnă pe pământ,
Mireasma pururea senină!...
Păcatele să ni le ierte
Rugămu-ne Celui de Sus
Și slavă dragostei s'aducem
Căci s'a născut Isus!...

Ca praful spulbere-se'n vânt
Tot ce-i greșală, vrajbă, ură,
Deapururi drepți și blânzi și buni
Să fim ca EL, iar în natură
Un singur cântec să răsune,
Pornit din zările de sus:
EL e luceafărul iubirii
Și s'a născut Isus!...

Rugămu-ne cu gând senin,
Biruitoarei Evanghelii
Ce-aprinse negurii adânci
Lumina glorioas'a Stelii
Ca, veacuri peste veacuri, steaua
Să stea ocrotitoare sus,
Solia slăvilor de pace...
Fiți Oameni, s'a născut Isus!...

LEONTIN ILIESCU

D. Popescu și V. Mihuț:
Economia de război și războiul economic

Experiențele trecutului au dovedit că războiul aduce o fundamentală schimbare de structură în viața economică și au impus creearea unui studiu aparte, foarte necesar, privind economia de război.

In acest domeniu, o interesantă lucrare, documentată, clară, concisă, ne prezintă doi distinși ofițeri, profesori la Școala superioară de război, d-nii: intendant maior D. Popescu, brevetat al Scoalei superioare de intendență din Paris și intendant căpitan V Mihuț, în volumul „Economia de război și războiul economic".

In prima parte a cărții, tratând despre economia de război, d-nii D. Popescu și V. Mihuț precizează, într'un prim capitol, rolul economiei de război, care este evident necesară de vreme ce aproape toate elementele ce intervin în producție, repartiție și consumație, sunt atât de schimbate încât creiază o situație cu totul nouă.

Pentru a păși cu siguranță în aceste realități, este nevoe să le cunoaștem pe bază de date exacte, care să stabilească nevoile și posibilitățile de satisfacere a lor. Numai astfel se va putea face reglementarea producției, circulației, repartiției și consumației. Dintre problemele ce se pun, citâm: organizarea muncii, prin aplicarea obligativității ei pentru toți cetățenii valizi ai țării; asigurarea materiilor prime necesare, prin crearea de stocuri și întrebuințarea rațională a celor existente; adaptarea industriei în special și a economiei în general, la necesitățile războiului și utilarea lor în acest scop. După producție urmează repartiția, care este una din problemele cele mai delicate ale economiei de război.

Partea II-a a lucrării tratează despre războiul economic.

După un istoric al războiului economic — care s'a folosit încă de pe vremea grecilor vechi — autorii analizează scopul războiului economic, mijloacele de acțiune, pregătirea și executarea războiului economic, care aduce o contribuție importantă la soarta campaniei.

Intr'o a treia parte, de special interes, dat fiind caracterul său practic — și de care regretăm că spațiul nu ne permite să ne ocupăm mai de aproape — autorii cercetează economia de război în diferite state: în Germania, dominată de concepția primatului politic și a primatului interesului coectiv; în Italia, Franța, Statele Unite și Marea Britanie.

Lucrarea d-lor D. Popescu și V. Mihuț este plină de interes, mai ales azi, când războiul e pe primul plan al atenției tuturor.

L. V. M

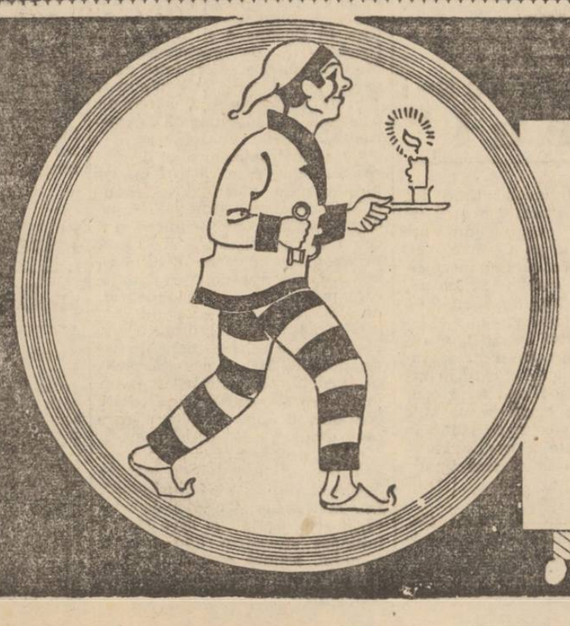

Cel mai bun
PURGATIV DE CIOCOLATĂ
KOPROL